

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/168/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212225074
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1212225074.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova ul. č. 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 25. novembra 2014, č.k. 10C/198/2012-94, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom zo dňa 25. novembra 2014, č.k. 10C/198/2012-94 zamietol súd prvého stupňa návrh; ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplatenia náhrady škody vo výške 175 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 330 eur podľa zák. č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci; ako i jeho návrh na prerušenie konania; a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 55Er/956/2009 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý v prospech navrhovateľa ako oprávneného proti povinnému A. L., dňa 26.08.2009 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej žiadosti súd rozhodol tak, že dňa 09.09.2009 súdneho exekútora poveril vykonaním exekúcie. Takto ustálený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1., § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1,2,3, § 19 ods. 1,2,3, § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal splnenie zákonných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, nakoľko exekučný o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po 14 dňoch od podania žiadosti, a teda tvrdeného nesprávneho úradného postupu; spočívajúceho v nedodržaní zákonnej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie; sa nedopustil. Vzhľadom na uvedené; keď nebol preukázaný tvrdený nesprávny úradný postup, ktorý je nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu podľa zák. č. 514/2003 Z.z.; už neskúmal a podrobne sa nezaoberal splnením ďalších predpokladov zodpovednosti za škodu - vznikom škody a príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, ktorých posúdenie považoval za nadbytočné. Zamietnutie návrhu na prerušenie konania odôvodnil nesplnením zákonných predpokladov na takýto postup v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., keď sťažnosť navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.10.2012, č.k. 14NcC/63/2012-19; ktorá mala byť dôvodom prerušenia konania; Ústavný súd SR uznesením zo dňa 12.09.2013, č.k. II. ÚS

443/2013-11 odmietol pre nedostatok právomoci. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal; do výroku vo veci samej; v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia v napadnutej časti a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie dôvodiac tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa vec v napadnutej časti nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Namietal, že v dôsledku procesného postupu prvostupňového súdu v prejednávanej veci došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti a porušeniu jeho práva na súdnu ochranu a súd prvého stupňa mu odňal možnosť konať pred súdom, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) pojednávania napriek tomu, že trval na svojej osobnej účasti (resp. právneho zástupcu) na pojednávaní vedenom nestranným sudcom na nestrannom súde, v dôsledku čoho nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní vo veci samej vychádzal a ani k dôkazom, ktoré vykonal a na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia napadnutého rozsudku poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Zároveň namietal i porušenie jeho práva na zákonného sudcu, keď súd prvého stupňa vo veci konal a rozhodol napriek tomu, že už v návrhu na začatie konania ho upovedomil o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť, pričom na uvedenom nič nemení ani to, že krajský súd v uvedených skutočnostiach dôvody na vylúčenie sudcu nevzhladol. Poukázal na to, že súd prvého stupňa v súvislosti s majetkovou ujmou analyzoval okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a konštatoval, že napadnutý rozsudok, z ktorého nie je zrejmé, na základe akej úvahy dospel prvostupňový súd jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu, že mu majetková škoda a nemajetková ujma nevznikla, je potrebné ako nepreskúmateľný zrušiť, a to aj s poukazom na jeho vnútornú rozpornosť, keď prvostupňový súd síce porušenie práva zistil, avšak ho nekonštatoval a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Nesúhlasil so záverom prvostupňového súdu, že v konaní nepreukázal vznik škody, keďže výšku škody, ktorú presne špecifikoval na základe účtovnej agendy, ktorú vzhľadom na ochranu osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií, nebolo možné korešpondenčne predložiť, mienil na pojednávaní preukázať aj predložením znaleckého posudku, ktorého vypracovanie by zabezpečil, avšak prvostupňový súd dokazovanie neprípustne skrátil iba na dôkazy vykonávané ex offo, nepoučil ho podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že vo veci mieni rozhodnúť. Zdôraznil, že všetky problémy, ktoré boli v jeho právnej sfére vyvolané nerešpektovaním zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu a ktoré jasne a zrozumiteľne opísal v podanom návrhu, svedčia o potrebe nastoliť spravodlivosť poskytnutím finančnej satisfakcie za porušenie práva.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti v medziach dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V posudzovanej veci vykonal súd prvého stupňa pre účely rozhodnutia vo veci samej všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplattenia náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj na posúdenie opodstatnenosti tvrdení, ktoré uvádzal odporca na svoju obranu (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.), zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom, a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že v danej veci neboli naplnené zákonné podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom orgánu štátu, pričom na vec aplikoval § 4 ods. 1 písm. a)

bod 1., § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1,2,3, § 19 ods. 1,2,3, § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, svoje dôvody, pre ktoré návrhu navrhovateľa nevyhovel a neprihliadol tak na jeho námietky proti postupu Okresného súdu Bratislava II v exekučnej veci sp. zn. 55Er/956/2009, aj dostatočne v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania, a preto možno odôvodnenie jeho rozhodnutia považovať za presvedčivé. Obsah odvolania navrhovateľa nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti z hľadiska ním uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie vo veci samej. V odvolacom konaní tiež nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď v danej veci zisťoval základné predpoklady vzniku objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú súdom v občianskom súdom konaní v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého musia byť súčasné splnenie tri podmienky, a to: 1/ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, 2/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup súdu a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou (nemajetkovou ujmom) a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

V preskúmvanej veci je správny záver súdu prvého stupňa, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 55Er/956/2009 k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo, keď uvedený záver zodpovedá vykonaným dôkazom (§ 132 O.s.p.), nakoľko súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti tvrdené navrhovateľom, ako aj listinné dôkazy založené v spise a svoje skutkové závery založil na ich správnom zhodnotení, v ktorom postupe nebol zistený žiadny logický rozpor.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že exekučný súd v konaní sp. zn. 55Er/956/2009 nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty 15 dní v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, nakoľko súdneho exekútora vykonaním exekúcie poveril 14. deň po doručení jeho žiadosti.

Za daného stavu je správny tiež postup prvostupňového súdu, ktorý sa; vzhľadom na absenciu nesprávneho úradného postupu, ako nevyhnutného predpokladu vzniku zodpovednosti štátu za škodu; už nezaoberal posúdením splnenia ostatných predpokladov vzniku tejto zodpovednosti (vznik škody a príčinná súvislosť), ktoré nemohli mať na rozhodnutie vo veci samej žiadny vplyv, keď bez ohľadu na ich posúdenie podanému návrhu nebolo možné vyhovieť.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že súd prvého stupňa mu odňal možnosť konať pred súdom tým, že vec prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 25.11.2014 v jeho neprítomnosti, odvolací súd ju považuje za nedôvodnú a účelovú, keďže navrhovateľ, resp. jeho právny zástupca, napriek tomu, že predvolanie na toto pojednávanie osobne prevzal dňa 23.06.2014 (č.l. 65 spisu), o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov nepožiadaval a pojednávania sa nezúčastnil, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady (§ 101 ods. 2 O.s.p.) na prejednanie a rozhodnutie veci na pojednávaní dňa 25.11.2014 v jeho neprítomnosti.

Nedôvodná je tiež odvolacia námietka navrhovateľa, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, keď o jeho námietke zaujatosti v preskúmvanej veci rozhodol Krajský súd v Bratislave, ktorý uznesením zo dňa 19.10.2012, č.k. 14NcC/63/2012-19, zákonnú sudkyňu JUDr. Oľgu Nižňanskú z pojednávania a rozhodovania danej veci nevylúčil.

Súdu prvého stupňa teda nemožno vytknúť žiadne procesné pochybenie ani pochybenie pri skutkovom a právnom posúdení nároku navrhovateľa na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 55Er/956/2009, pričom ani v odvolaní navrhovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odlišné právne posúdenie tejto otázky odvolacím súdom. Súd prvého stupňa sa v rámci

predmetného konania vyporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami uvádzanými v podanom návrhu a svoje rozhodnutie vydal v súlade s platnou právnou úpravou, pričom svoje rozhodnutie v napadnutej časti riadne a presvedčivo odôvodnil, a preto ani v tomto smere nemožno námietky navrhovateľa považovať za opodstatnené.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s § 142 ods.1 O.s.p., a úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nepodal v odvolacom konaní návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť mu trovy odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 vety prvej O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.